

Patrullen Swampens äventyr

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2010

Bön

Patrullen Swampen samlades som vanligt i scoutlokalen. Petter satt hela tiden och fingrade på sin nya mobiltelefon. Han var jätteglad för den och ville gärna visa upp den.

- Lägg ner telefonen i fickan, sa Oskar

Motvilligt stoppade Petter ner telefonen i byxfickan. Men det dröjde inte länge innan han hade tagit upp den igen.

- Lägg ner den, sa jag, annars tar jag ifrån dej den under scoutmötet, sa Oskar bestämt.

Petter la ner telefonen, men han tänkte hela tiden på den, vad stolt han var. Vilka funktioner som fanns. Och snart satt han med den i handen igen.

Oskar tittade argt på Petter.

- Jag tänkte jag skulle ringa till Jesus, flinade Petter. Har du numret?

- Du behöver ingen telefon för att ringa till Jesus, sa Oskar. Han kan höra dej ändå. Det kallas för att be.

- Men tänk va' häftigt om man kunde ringa till Jesus, sa Petter, då vore det roligare att prata med honom. Mycket roligare än att knäppa händerna och be.

- Eller skicka SMS, sa Niko.

- Varför är inte Jesus på Facebook, frågade Alex.

- Eller MSN, sa Wilma

- Nu får ni ge er, sa Johanna, men visst vore det kul att kunna prata med Jesus så direkt och få svar. Vi kan ju prata med honom, men det är många gånger svårt att höra hans svar. Fast det finns en massa olika sätt att be på. - Jag kan bara ett, sa Petter, knäpp händerna och be scoutbönen. - Är det någon som kan något annat sätt, frågade Johanna. - Man kan be med egna ord, sa Evelina, man behöver inte bara be scoutbönen. - Man kan tänka en bön, sa Martina. - I kyrkan, under gudstjänsterna på söndagarna så brukar vi ofta tända ett ljus och sätta i ljusbäraren, sa Johanna, det är ett sätt att be. Det finns många andra former också; man kan skriva sin bön på en lapp, man kan hålla en sten i handen och genom att känna den tunga stenen också tänka på och be för saker som är svåra och jobbiga. Ibland kan sång vara en sorts bön. Man kan be med knäppta händer som ni säger, men händerna behöver inte vara knäppta för att det ska kallas bön, det viktiga är det man tänker och menar när man ber. Att man ber med hjärtat brukar man säga. - Jag känner mej ofta lugn när jag ber, sa Simon. Det känns liksom gott inne i hjärtat. Och sitter jag riktigt tyst är det nästan som att Jesus svarar. Jag brukar be varje kväll innan jag somnar. Ibland somnar jag mitt i bönen, och det känns riktigt tryggt. - Det är en jättestor förmån som vi har, sa Johanna, att vi får be. Vi kan be till Jesus om allt som vi tänker på under en dag. Allt som händer. Det finns ingenting som han tycker är oviktigt, han vill veta allt som vi hittar på och han vill kunna hjälpa oss ibland. Vi kan också be för varandra. - Ja, när någon har det jobbigt, sa Simon

- Ja visst, när någon har det jobbigt, sa Johanna, men vi kan be för varandra alltid. Jag brukar varje kväll be för er som är scouter. Då säger jag till Jesus: Tack för mina fina scouter, Simon, Wilma, Alex, Martina, Petter, Evelina och Niko och min ledarkompis Oskar. Jesus jag vill att du är med dom imorgon så att dom får en fin dag. - Ber du så varje kväll, frågade Niko. - Ja, det gör jag.

- Va' häftigt, tänk att någon ber till Jesus om mej varje dag. Det tycker jag var jättefint. - Nu tycker jag vi alla ber tillsammans, sa Oskar, vi kan väl börja med att nämna varandras namn och sedan ber vi scoutbönen.